

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Kuupik Kleist som ordfører for forslagsstillerne.

Kuupik Kleist (IA):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for denne støtte, som det samlede Folketing åbenbart giver det her forslag.

Ud over de skriftlige bemærkninger vil jeg blot ganske kort sige, at når vi har fundet behov for at fremsætte det her forslag, så er det selvfølgelig for at få skabt et forum, som kan diskutere andet og mere end de lovforslag, der eventuelt måtte blive stillet her i Tinget. Og under forudsætning af at forslaget bliver vedtaget, vil det altså også sige, at det eksisterende Udvalg vedrørende Grønlandslove bliver erstattet med det, vi har foreslået her.

Med hensyn til bemærkningerne fra ordførerne vil jeg sige, at vi selvfølgelig også har skelet til den færøske situation og den måde, som den dansk-færøske debat om Færøernes selvstyre har udviklet sig. Jeg vil gerne slå fast, at vi jo i hvert fald fra vores side har et inderligt ønske om, at den dansk-grønlandske proces foregår under hensyntagen til respektfuld dialog og i mindre grad på den måde, som den dansk-færøske debat har foregået.

Vi tror også, at de kommende år vil bringe flere sager af mere generel karakter, som vil trænge til behandling i Folketinget og gerne mere dybtgående i det kommende udvalg. Jeg skal endnu en gang sige tak for støtten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 96:**Forslag til folketingsbeslutning om tilbud om hoftebeskyttere.**

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Fremsat 12/4 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Socialministeren (Henriette Kjær):**

Først vil jeg gerne sige, at jeg som udgangspunkt finder, at brugen af hoftebeskyttere til personer i risikogruppen er en rigtig god idé. Det var naturligvis også ud fra den opfattelse, at Det Konservative Folkeparti i folketingsåret 2001-2002 fremsatte forslag om tilbud af hoftebeskyttere.

Hoftebeskyttere er en forebyggende beskyttelsesforanstaltning, og netop det forebyggende arbejde prioriterer regeringen højt. Det er regeringens holdning, at forebyggelsesarbejdet fremover skal vægtes på linje med behandlingsindsatsen og forskning.

Regeringen ønsker derfor at nyorientere og styrke det forebyggende sundhedsarbejde gennem et nyt tværministerielt program, »Sundhed hele livet«. Programmet forventes at ligge klar i september 2002. Der vil, som nævnt i regeringsgrundlaget i programmet, ud over den hidtidige fokus på risikofaktorer og målgrupper også være fokus på folkesygdomme som astma og allergi, knogleskørhed, hjerte-kar-sygdomme og diabetes type 2.

Det nye sundhedsprogram vil udstikke de overordnede rammer for det videre arbejde med strategiplaner for disse fire folkesygdomme. Regeringen vil igangsætte arbejdet med strategiplanerne til efteråret som led i udmøntningen af det nye folkesundhedsprogram.

Kl. 16.35

I strategiplanen vedrørende knogleskørhed vil der bl.a. også blive set på andre forebyggelsesinitiativer i forhold til knogleskørhed. Ud over hoftebeskyttere er der f.eks. muligheden for medicinsk behandling, fysisk aktivitet og kosttilskud.

Jeg skal også nævne, at reglerne om personligt tillæg i den sociale lovgivning allerede nu rummer mulighed for, at pensionister kan få

dækket udgifter til hoftebeskyttere, hvis deres økonomiske forhold er særlig vanskelige. Kommunen kan efter disse regler give tilskud til udgifter, der er rimelige og nødvendige. Ydelsen er således trangsbestemt og dermed målrettet til de pensionister, der ikke selv er i stand til at kunne betale. Der skal i hver enkelt sag foretages en individuel vurdering af pensionistens indtægtsforhold.

Så selv om der er mange gode takter i beslutningsforslaget, vil jeg på den baggrund afvise beslutningsforslaget, dels med henvisning til den sociale lovgivning, der allerede giver mulighed for at dække eventuelle udgifter til hoftebeskyttere og dels med henvisning til regeringens kommende overvejelser om strategiplaner for de fire store folkesygdomme, herunder knogleskørhed.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Som ministeren selv var inde på, er det jo et forslag, som ministeren var med til at fremsætte inden valget, og derfor er det jo lidt mærkeligt, at ministeren så ikke kan støtte forslaget nu, selv om ministeren er enig i intentionerne.

Grunden til, at vi har følt det nødvendigt at fremsætte det her forslag, er jo, at ministeren har grebet ind over for Københavns Kommune, der har givet tilbud til sine ældre om at få hoftebeskyttere, for det er jo ikke alle, der får søgt om hoftebeskyttere. Der er nogle ældre, der er for svage, måske lidt demente og ikke har nogen pårørende, der kan hjælpe med at søge, og så får de ikke søgt. Så har ministeren sagt, at kommunen så ikke selv må lave et opsøgende arbejde og tilbyde hoftebeskyttere til de ældre, man mener har behov for det.

Men ministeren mener altså, at retstilstanden fortsat skal være sådan, siden ministeren ikke kan støtte det her forslag?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg forstod ikke helt, hvad Enhedslistens ordfører sagde, for jeg har ikke grebet ind over for Københavns Kommune. Tværtimod har jeg sagt, at de selvfølgelig skal have mulighed for at give hoftebeskyttere. Vi er ved at prøve at indrette loven, så det bliver muligt netop at gøre det, Københavns Kommune gør. Så det er det direkte modsatte, jeg har gjort. Loven i dag hjemler ikke mulighed. Det synes jeg er for dårligt, og derfor vil jeg ændre den.

Når jeg siger nej til forslaget, er det jo igen, fordi vi nu har valgt at prioritere anderledes. Vi har valgt at bruge 500 mio. kr. generelt til et løft i ældreplejen. Sådan er det jo. Det er ganske rigtigt, at vi har stillet et beslutningsforslag. Jeg synes stadig væk, det er en god idé, og det er noget, man bør overveje, men det er et led i en prioritering, og der er det så faldet ud. Men det betyder ikke, at det ikke stadig væk står på listen over mulige kommende initiativer.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at ministeren vil ændre loven. Jeg vil så gerne høre, hvornår det sker, så det ikke er noget, der behøver at afvente forskelligt udvalgsarbejde osv., når ministeren er enig i, at det er vigtigt, at det kan ske fra Københavns Kommune, at man udleverer hoftebeskyttere.

I forhold til prioriteringerne af, hvad man mener er væsentligt, så kunne man jo, hvis man sådan ser rent økonomisk på det, vælge at sige: Jamen vi bruger de 150 mio. kr., som man har vurderet, at det her forslag vil koste, og så sparer vi til gengæld et endnu større beløb på, at vi så ikke behøver at operere hofter. Så man kunne jo lave sådan en ren cost-benefit-analyse, men det har man altså ikke ønsket at gøre fra ministeriets side.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det tror jeg sådan set, der er lavet, måske ikke lige i Socialministeriet, men i hvert fald i Sundhedsministeriet. Man ved godt, at det er en god ting at forebygge, og det er også derfor, man nu går ind og laver de her sundhedsprogrammer.

Så spørger fru Line Barfod om, hvornår det vil ske. Jeg regner med i næste samling at fremsætte forslag, der gør det muligt netop som Københavns Kommune at uddele hoftebeskyttere.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Troels Lund Poulsen som ordfører.

Troels Lund Poulsen (V):

Der er mange ting, alle partier kan blive enige om, også efter at regeringsskiftet har fundet sted. Vi kan f.eks. alle sammen tilslutte os, at de ældre skal have det bedre, at befolkningen skal helbredes for sygdomme, når det er nødvendigt, og at det offentlige skal betale inden for rimelighedens grænser. I Venstre mener vi ikke, der er noget galt med det princip.

Men for os politikere er nøgleordene, som jeg netop sagde: rimelighedens grænser. Der er et uaf tal af tiltag, som man sagtens kunne forestille sig, at regeringen, stat eller Folketing ønskede at give befolkningen, men som strengt taget ikke er nødvendige.

Kl. 16.40

Et eksempel kunne også være, hvis vi koncentrerer os om cykelhelme. Det er jo bevist, at cykelhelme kan redde menneskeliv. Alligevel lader vi det være op til den enkelte, hvorvidt man ønsker at købe en cykelhjelme eller bruge en cykelhjelme.

På den måde er der en lang række andre forbud eller potentielle forbud, som man kunne indføre, men som vi alligevel har valgt at overlade til den enkelte. For Venstre er det utrolig vigtigt, at vi har friheden for det enkelte menneske, også selv om flertallet mener, at blot én person vælger forkert.

Når det drejer sig om hoftebeskyttere, som vi taler om i dag, er udgiften er så begrænset, at det efter Venstres mening sagtens kan overlades til den enkelte at vurdere, hvorvidt udbyttet står mål med prisen. Hvis en person, som virkelig har et behov, ikke har midlerne til rådighed, så er der jo allerede i dag, som socialministeren sagde, mulighed for at give et tilskud.

Derfor mener Venstre simpelt hen, at der er brug for, at man selv vurderer, hvorvidt man ønsker at bruge hoftebeskyttere eller ej. På den baggrund vil Venstre afvise at stemme for forslaget.

Grete Schødts (S):

Ja, undskyld formand, men jeg har taget et par hoftebeskyttere med i salen, så ordførerne kan blive opmærksomme på, hvad det er, de taler om. Det er femte gang inden for en kort årrække, vi ser et beslutningsforslag om, at Folketinget skal lovgive om at give hoftebeskyttere.

For at man nu ikke opfatter mig forkert, så vil jeg gerne give udtryk for, at hoftebeskyttere kan være en god foranstaltning, kan være en forebyggende indsats. Jeg vil bare sige, at man skal være meget slank, og så skal man være sikker på at falde sidelæns, før man kan være sikker på, at det hjælper.

Ud over det er det et ganske forfærdeligt hylster at få på – man kan forestille sig Bamse og Kylling, hvis man nu er i min vægtklasse! Og hvis man er så uheldig at få de bukser omvendt på, så er det altså beskyttere af ægledere i stedet for af hofterne.

Jeg er ganske overbevist om, at der er nogle mennesker, der vil føle sig trygge ved at kunne købe og bære sådan et par bukser med det her forfærdelige udstyr i. Jeg vil heller ikke latterliggøre det på nogen som helst måde, jeg vil bare tilkendegive, at jeg ikke synes, det er Folketingets opgave at lovgive om, at alle med knogleskørhed gratis skal have udleveret et par eller tre, som det er nævnt i beslutningsforslaget.

De koster i størrelsesordenen 300-400 kr. pr. par. Det er altså en billig investering, hvis man gerne vil have den sikkerhed, som man ønsker. Man kan få det over personlige tillæg, og hvis vi ellers skulle gøre det her til en principsag om noget godt, der er forebyggende, så er jeg lige ved at sige, at så skal lægen udstede dem på recept, og så skal man have sine hoftebeskyttere med vejledning fra lægen. 95 pct. af dem, der vil have gavn af at bruge dem, er jo ikke i stand til selv at trække dem på eller af.

Så jeg synes, man skal bevæge sig lidt med omtanke, hvis man anbefaler det her beslutningsforslag. Med de ord skal jeg bare sige, at Socialdemokratiet ikke støtter forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Enhedslisten ønsker med dette forslag at indføre et regelsæt om tilbud om hoftebeskyttere for ældre med høj risiko for hoftebrud.

Som udgangspunkt mener Dansk Folkeparti, at det er sundt fornuft at investere i forebyggelse. Vi ved, at knogleskørhed hører til en af de mest udbredte folkesygdomme i Danmark, og at hoftebrud i overvejende grad rammer ældre mennesker. Vi ved også, at ældre mennesker efter kirurgiske indgreb i forbindelse med hofteoperationer bliver langt mindre mobile og har svært ved at klare sig selv, og genoptræning er en meget besværlig proces for ældre mennesker.

Kl. 16.45

I Dansk Folkeparti mener vi, at der skal sættes ind på flere niveauer, når det drejer sig om forebyggelse. Når talen er om ældre mennesker, skal de selvfølgelig have mulighed for at udfolde sig fysisk, og der skal være nogle gode motionstilbud ude i kommunerne, hvor også de svage ældre kan deltage. Mange ældre er fejlerenærede, så det er også vigtigt at sætte fokus på kostvanerne. En rigtig kost har stor betydning for den almene tilstand. Det er selvfølgelig op til landets kommuner at sørge for, at der bliver ta-

get hånd om disse ting, og at tilbuddene findes, og det gør de i mange af landets kommuner. Jeg synes, det fortjener stor ros.

Jeg har med glæde konstateret, at mange kommuner har søsat forebyggelsesprojekter for ældre med stor succes, f.eks. kan jeg nævne det lokale projekt »I gang hvor du bor«. Det er en aktivitet, der omfatter motion og gode kostvaner og socialt samvær. Et andet projekt er »Projekt livsmod«, hvor ensomme og socialt isolerede ældre opsøges med et tilbud om socialt samvær m.v. Fælles for begge projekter er, at ældres livskvalitet forbedres både fysisk og mentalt.

Jeg synes, det er vigtigt at nævne, at der ikke er de store udgifter forbundet med sådanne projekter. Netværksgruppen af forebyggende medarbejdere, der opsøger de ældre, består af meget få professionelle og ellers frivillige gruppeledere, så der er tale om meget, meget små budgetter, men med en stor effekt, må man sige, til gavn for ældre menneskers livskvalitet.

Inden jeg bevæger mig for langt væk fra emnet, må jeg hellere vende tilbage til det, beslutningsforslaget drejer sig om, nemlig hoftebeskyttere. Af forslaget fremgår det, at ledende forskere anbefaler hoftebeskyttere som et vigtigt supplement til forebyggelse af hoftebrud. Jeg vil imidlertid tillade mig at dryppe lidt malurt i bægeret, for jeg har faktisk talt med læger, der mener det modsatte. Begrundelsen for det er, at hoftebeskyttere skal placeres meget præcist, og hvis det ikke sker, kan de risikere at have den modsatte virkning, så hoftebruddet bliver mere kompliceret, hvis den ældre falder. Jeg har også kendskab til, at flere sygeplejeforretninger bakker op om denne teori. De placerer simpelt hen hoftebeskytterne på de nederste hylder og allerbagest, og så håber de, at de kan slippe for at sælge produktet.

På denne baggrund vil Dansk Folkeparti først undersøge, hvordan tingene forholder sig, inden vi tager stilling til forslaget, og derfor kan vi ikke støtte det her og nu.

Charlotte Dyremose (KF):

I Det Konservative Folkeparti vægter vi forebyggelse og sundhed meget højt. Det er bl.a. derfor, vi i sidste samling fremsatte forslag om tilbud om hoftebeskyttere, og vi er derfor også utrolig glade for at se det sundhedsprogram, regeringen har sat i værk, hvor den forsøger at lave en strategiplan, der bl.a. skal være med til at forebygge forskellige sygdomme, herunder knogle-

skørhed. Vi vil nemlig stadig meget gerne være med til at forebygge også denne sygdom.

Vi må dog erkende, at som det også er fremgået af de sidste par ordførertaler, har vi måske ikke nødvendigvis tænkt det hele helt igennem, inden vi fremsatte dette forslag. Som det fremgik af de tidligere ordførertaler, kan det også være problematisk at have en hoftebeskytter, hvis man ikke ved, hvordan den skal bruges, eller hvis man falder uheldigt. Det bliver vi i Det Konservative Folkeparti selvfølgelig nødt til at tage til efterretning, og derfor vil vi også gerne have det undersøgt nærmere i forbindelse med den strategiplan, som regeringen lægger ud med.

Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi konservative stadig har et ønske om at forebygge, og at vi også har et ønske om at forebygge med hoftebeskyttere, hvis det viser sig at være det, der er bedst – dog som sagt med det forbehold, at vi må tage de modsvarende tendenser, som vi også har hørt fra de tidligere ordførere, seriøst.

Villy Søvnald (SF):

Det er jo ikke første gang, vi diskuterer forslaget her, og det er et af de spørgsmål, der altid skiller folk i en god forsamling.

Jeg er meget enig, at det er meget bedre at forebygge end at helbrede, og det, der er den meget præcise diskussion her, er så, om hoftebeskyttere forebygger, eller om de ikke gør det.

KL 16.50

Jeg synes, det er ret afgørende, at kommunerne har frihed til at se dem som en del af det samlede tilbud, de vil give, og derfor synes jeg, det er godt, at ministeren åbner lovgivningsmæssig mulighed for det, hvis de vil det. SF er jo et parti, der i høj grad støtter kommunalt selvstyre. Samtidig synes vi, det er vigtigt at prioritere de offentlige udgifter, og derfor er vi også tilfredse med, at det er de personlige tillæg, der er afgørende for, om man kan få det eller ej, altså at man kan få det, såfremt man står i en økonomisk svag situation.

Jeg er ikke fagmand, når det gælder hoftebeskyttere, og derfor tør jeg ikke kaste mig ud i en meget præcis vurdering af gunstige og knap så gunstige virkninger. Men for at afgøre det spørgsmål vil vi afvente udvalgsarbejdet, hvor vi jo tidligere har set demonstreret under udvalgs møder, hvordan en sådan fungerer. Det ser vi frem til igen.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er sådan set ked af, at der efterhånden er så få medlemmer til stede i salen, for vi hører alligevel overraskende ting, måske mest overraskende er SF's fuldtonende støtte til det kommunale selvstyre. Det plejer ikke at være hovedmelodien fra SF, men det vil jeg huske, for jeg tror, det vil være betimeligt at have det citat præsent.

Det andet, som er glædeligt, er, at fru Charlotte Dyremose erkender, at det måske ikke var det mest gennemtænkte forslag, som blev fremsat af regeringen. Jeg synes dog, det havde været endnu mere glædeligt, om man også havde sagt, at man nok også syntes, det ikke var det rigtige sted at diskutere den slags ting, og at spørgsmålet om hoftebeskyttere måske ikke er det mest brændende på Folketingets dagsorden.

Efter de bemærkninger, der allerede er kommet fra forskellige ordførere, som har viden om hoftebeskytteres fordele og ulemper, alt efter deres placering, synes jeg også, det er helt naturligt, at en kommune gør sig den overvejelse, om ikke hoftebeskyttere skulle være en del af tilbudet til den enkelte, for hvem det giver mening. Men det er selvfølgelig et kommunalt spørgsmål og hører så ganske afgjort ikke hjemme til behandling i Folketinget eller i direkte lovgivning for den sags skyld, og vi synes, det måske giver en meget god anledning til at gøre sig overvejelser over, hvad det er, Folketinget skal lovgive om, og med hvilken præcision Folketinget skal lovgive om netop det kommunale selvstyre og opfølgningen på det.

Vi ser selvfølgelig frem til, hvordan denne nye og uventede alliance mellem Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti vil udfolde sig i form af kommende lovgivningsinitiativer, men jeg tror, jeg kan udholde spændingen indtil videre.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Enhedslisten har ifølge bemærkningerne til forslaget fremsat dette beslutningsforslag for at hjælpe det tidligere konservative folketingsmedlem og nuværende socialminister.

Hoftebeskyttere er i de senere år introduceret som et nyt koncept til forebyggelse af hoftebrud, står der i bemærkningerne, og det siges også, at mere end 90 pct. af alle hoftebrud kan forebygges, såfremt man anvender hoftebeskyttere.

Hoftebrud er et menneskeligt problem, et alvorligt menneskeligt problem for dem, det rammer, og det er også et stigende økonomisk pro-

blem. Men ifølge § 81 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunerne allerede yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, altså også hoftebeskyttere, og socialministeren har her i dag lovet, at hun vil fjerne hindringerne i loven for, at kommunerne frit kan yde tilskud til hoftebeskyttere. Socialministeren har også meddelt, at diverse forebyggende foranstaltninger, også i forbindelse med knogleskørhed og hoftebrud, vil være indeholdt i regeringens sundhedsprogram, som bliver fremlagt til efteråret.

Det er vigtigt med forebyggelse, også mod knogleskørhed, og forebyggelse mod knogleskørhed er både kost, optræning, motion osv. Det er måske endnu vigtigere end hoftebeskytterne, men denne sag skal selvfølgelig undersøges grundigere. Det ser vi frem til at få gjort, og vi ser også frem til regeringens forslag til efteråret.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og for ministerens redegørelse for, at der nu vil blive lavet en lovændring, således at Københavns Kommune får mulighed for fortsat at udlevere hoftebeskyttere til de ældre, som man mener har behov for det, og som selv ønsker at modtage hoftebeskyttere.

Kl. 16.55

Når vi har set os nødsaget til at fremsætte dette forslag, er det ikke, fordi vi mener, at hoftebeskyttere er det allervigtigste på Folketingets dagsorden, men fordi vi fandt det absurd, at Københavns Kommune var nødt til at afbryde det gode projekt med at udlevere hoftebeskyttere til dem, der havde behov for det. Det glæder os, at det nu har ført til, at socialministeren vil ændre loven.

Københavns Kommune har i flere år gjort en målrettet indsats for at forebygge faldulykker blandt ældre. Det vigtigste er selvfølgelig at gennemgå de ældres boliger for at sikre, at der ikke er noget, de falder i, sikre, at de er bevidste om faren for fald, og sikre, at de får en sund kost osv., sådan som flere andre ordførere har været inde på, men derudover har man i Københavns Kommune siden 1999 tilbudt alle plejehjemsboere hoftebeskyttere, og alle har fået tilbudt en uges afprøvning af hoftebeskytterne, så de havde et godt grundlag for at vurdere, om det var et

tilbud, de ønskede at benytte sig af. Ca. 8 pct. af plejehjemsbeboerne har sagt ja tak.

Den kommunale udgift i Københavns Kommune har været 275.000 kr. om året. Det er en ret beskedent udgift set i forhold til, hvad det betyder for de ældre, der falder og brækker hoften, og i forhold til, hvad det koster samfundet med sygehusbehandling, genoptræning osv.

I forbindelse med diskussionen om, hvorvidt hoftebeskyttere virker eller ej, er det selvfølgelig noget, vi kan stille spørgsmål om under udvalgsarbejdet. Men i Københavns Kommune har man, efter hvad vi har kunnet få oplyst fra kommunen, ikke haft ét eneste tilfælde, hvor en ældre, der bruger hoftebeskyttere, er faldet og har brækket lårbenet. Der er nogle, der er faldet, men når de er faldet, har de ikke brækket lårbenet, så i hvert fald i Københavns Kommune har der ikke været tilfælde, hvor folk er kommet værre til skade, fordi de benyttede hoftebeskyttere, som en af ordførerne var inde på.

Flere af ordførerne sagde, at det ikke var nødvendigt med forslaget, fordi folk jo kan søge om tilskud. Men den gruppe, som tilbuddet fra Københavns Kommune er målrettet mod, og som vi ønsker, Københavns Kommune og andre kommuner skal kunne bruge, er dem, der ikke selv får søgt, dvs. de demente eller dem, som ikke har nogen pårørende eller andre til at hjælpe sig med at søge kommunen. Her er det vigtigt for os, at kommunen har friheden, har muligheden for at tilbyde med opsøgende socialt arbejde, at man kan få de hoftebeskyttere, der kan forebygge, at et fald får for store konsekvenser.

Det glæder os, at genfremsættelsen af socialministerens eget forslag fører til, at socialministeren nu vil ændre loven, så det bliver muligt for kommunerne at tilbyde hoftebeskyttere.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 3. maj 2002, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.59
